

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2
стор.

Валерій Туровський:
Погляд снайпера на війну із орками

3
стор.

Україна стала кандидатом на
членство у ЄС

3
стор.

Залужний: Острів Зміїний звільнено
від окупантів

Віктор Юзефович «ЮЗІК»:
“ДЛЯ ПОСТРІЛУ ПО ЛІТАКУ ВИБІР
ПОЗИЦІЇ ВАЖИТЬ ДУЖЕ БАГАТО”

Початок розмови на 2 стор.

Про те, як "Юзік" збив "сушку" якраз під 1-ше травня

На передньому краї, або на лінії розмежування військ ЗСУ та російського агресора будь – яка новина про успіх чи перемогу розлітається миттєво. Так сталося і з нашим героєм – молодшим сержантом 1-го батальйону Першої окремої бригади спецпризначення ЗСУ Віктором Юзефовичем. Як і кожний боець, Віктор має свій позивний "Юзік". Так от, 30 квітня 2022 року на Луганщині, куди якраз у ці дні перемістився епіцентр бойових дій, головною новиною дня став прицільний постріл "Юзіка", який намертво приземлив російського літака "СУ-25". Новина одразу розлетілася не лише по підрозділу, де служить влучний снайпер, але й потрапила у стрічки головних подій дня, які щоденно оприлюднюють Генштаб ЗСУ.

ПРО ДЕТАЛІ ПОЛЮВАННЯ НА ВОРОЖИЙ ЛІТАК НАМ РОЗПОВІТЬ САМ "ЮЗІК", ЯКИЙ І СЬОГОДНІ СЛУЖИТЬ У ПЕРШОМУ БАТАЛЬЙОНІ ПЕРШОЇ ОКРЕМОЇ БРИГАДИ СПЕЦПРИЗНАЧЕННЯ ІМЕНІ ІВАНА БОГУНА ЧИТАЙТЕ У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ.

Валерій Туровський: Погляд дорослого чоловіка на війну із дикунами - орками

Сто днів на війні із рашистами. Про свої враження від служби в рядах ЗСУ нам розповів солдат 2-ї роти першого батальйону Першої окремої бригади спецпризначення імені Івана Богуна Валерій Туровський. Валерій служить у бригаді від самого початку її формування, а тому і злагодження, і перший бойовий досвід він отримував разом із своїми бойовими побратимами.

– До того, як потрапити до складу Першої окремої бригади спецпризначення імені Богуна, я працював у Польщі. Поїхав на заробітки і влаштувався на складі поблизу Вроцлава, – каже Валерій. – Це на північному заході Польщі і вже неподалік кордону із Німеччиною. Ще раніше я служив у Збройних силах України, у прикордонному загоні. Півтора року день у день охороняв українсько – білоруський кордон. Родом я із Коростенського району, а тому служив практично у рідних місцях.

– Як так вийшло, що Ви пішли добровольцем у ряди ЗСУ?

– Як людина, що має певний військовий досвід, я не міг дивитися на те все, що сталося, на підлій напад, на жорстокість, яку проявили росіяни вже у перші дні війни. Швидко повернувшись із Польщі і 10 березня вже був у військоматі. Фактично ж того дня я став солдатом Першої Окремої бригади спецпризначення імені Богуна

– Із 10 березня Ви отинилися у пункти збору новоствореної бригади, що було далі?

– На всі приготування, на вирішення першочергових, організаційних питань у нас був рівно місяць. Вже 10 квітня ми рушили з місця своєї початкової дислокації і прибули на схід України. А 14 квітня наша рота вже була на передньому краї. Потужний «фейерверк» із обстрілів наших позицій по суті не припинявся кілька днів. З того боку постійно гатила артилерія, ми відповідали куди рідше. А взагалі, перший бій, коли ми ні на мить не покидали сво-

їх позицій, коли ми не мали ні хвилини на відпочинок і не могли вийти на зв'язок із рідними, тривав майже дев'ять днів.

– Валерій, згідно штату підрозділу які обов'язки Ви виконуєте у умовах бойової обстановки?

– Ну загалом свій найперший обов'язок вбачаю у тому, щоб зберегти себе, своїх друзів – побратимів. А так, у роті по штату я – солдат – снайпер. Хоча поки що основним озброєнням усіх наших бійців є АК. Ми чуємо і вже відчуваємо, що зброя із-за кордону до наших частин вже почала надходити, а тому сподіваємося, що і наша бригада також підсилиться сучасним озброєнням.

– Тут, на передній лінії, Ви віч – на – віч бачите ворога, який наступає, прагне вразити вас артилерійськими обстрілами. Що думаете про росіян, зокрема – чого вони тут?

– Насамперед впадає у віч їх зомбованість, відсутність будь-якої мети, якої вони не знають і не розуміють. Це насправді дико: бездумно йти, загарбувати, нищити, грабувати, вбивати і калічiti. Порівняти їх можна хіба що із жорстокими і бездушними вікінгами, про загарбницькі походи яких нам розповідали у школі. А взагалі така зомбованість мені вже знаєма, бо моя тітка, що народилася в Україні, в Олевському районі, а зараз проживає у російському Калінінграді, також не розуміє, що саме у нас тут відбувається. Пропаганда над нею попрацювала із такою силою, що вона не зрозумі-

ти, за що ми, українці, власне й боремось. Вона – уроженка України, не може чи не хоче зрозуміти, що ми ж боремось за свою землю і за те, щоб жити так, як ми хочемо.

– А чим можна пояснити таку дрімучість народу, який живе начебто у баґатій країні?

– Звісно ж, пропагандою. Щоправда, те, про що розповідає, наприклад, рашістське радіо, назвати неправдою не можна. Насправді там – повна брехня! Усім нормальним людям вона помітна і зрозуміла. На Маріуполь, виявляється, напали українці, а росіяни, бачте, пішли у визволителі і намагаються примирити українців, які, мовляв, воюють між собою. Як кажуть – і смішно, і грішно водночас!

– Як Ви вважаєте, чому після того, як вони захопили трохи території Донбасу, де у населення були симпатії до росіян, вони посунули на Житомирщину, на Київщину, де їх ніхто і ніколи не кликає, і не чекав?

– Вони не можуть і не хочуть зрозуміти, а тим паче – погодитися, що країна, де немає стільки газу чи нафти, живе краще, ніж вони. Вони не розуміють і ведуть себе як первісні дикиуни, дивлячись на те, що у наших селах є асфальтовані шляхи, електрика від сонячних батарей, що сільські будинки мають водопровід побутові зручності. Мабуть їх Уряд надто багато кладе тих багатств до своєї кишені, а прості люди живуть у хатинках, де ніхто не здогадується про сучасний туа-

лет. Ну, і зброї у них стільки, наче зібралися весь світ завоювати чи знищити.

– Якби вас запитали, за що конкретно ви сьогодні воюєте, кого чи що захищаете?

– Тут відповідь проста – я тут для того, аби мої брати і сестри (нас у сім'ї аж шестеро) не думали про війну, не бачили тих випробувань, які ось тут випадають на мою долю. Я єдиний із сім'ї, кому випала честь і нагода служити у лавах ЗСУ, але хотілося б, щоб мої рідні жили у мирній, вільній і незалежній країні.

– Попри свій, ще зовсім молодий вік, у Вас очі дорослого і бувалого чоловіка. Це такий вплив трьохмісячного перебування на війні?

– Я й досі відчуваю у собі не таке вже й далеке дитинство. Поки що не маю сім'ї, ще не женився, але якраз тут бувають моменти, коли відчуваєш на своїх плечах неабияку відповідальність. І це зобовязує воювати стійко і вміло.

– Як Ви розумієте нашу перемогу?

– Тут наче все просто і зрозуміло. Повернути свої кордони, змусити ворога піти геть із нашої землі.

– Є запитання, яке не можна обминути на фронти: вам доводилося вбивати?

– Можливо, бо ж доводилося по всякому оборонятися. Якщо ми просто ведемо бій з позицій, намагаючись вберегтися від артилерійських обстрілів, то це одне, але бувало, що із ворогом доводилось зустрічатися у ближньому бою. І тут вже точно видно, де, хто і скільки. З боку ворога у такому бою (це було у травні) було чимало поранених, а були й "двохсоті".

– Що робите Ви, Валерій Туровський, одразу після завершення війни?

– Насамперед відзначатиму перемогу. Скажу відверто – відзначатиму як належить, бо наша перемога буде дуже дорогою і бажаною. Відзначатиму із друзями, із подругами, яких у мене багато. Відзначу перемогу, а тоді можна буде й одружитися.

– Дякую за розмову! І – Слава Україні!

– Героям слава!

Нагороди для Героїв-Богунців
ЦЕРЕМОНІЯ НАГОРОДЖЕННЯ
ВІДБУЛАСЯ У 1-МУ БАТАЛЬЙОНІ

Вперше з початку війни відбулася церемонія нагородження нагрудними знаками «За зразкову службу» та медаль «За поранення» військовослужбовців-богунців 1-го батальйону 1 окремої бригади спеціального призначення ім. Івана Богуна. Оскільки підрозділи з перших днів після формування перебувають безпосередньо на фронти, організувати нагородження вдалося лише зараз.

Для інформації: відзнакою – нагрудний знак «За зразкову службу» – нагороджуються військовослужбовці Збройних Сил України за зразкове виконання військового обов'язку, підтримання високої бойової готовності військ (сил), високу професійну майстерність, проявлену під час навчань, бойового чергування (чергування), інспекційних (контрольних) перевірок, самовідданість і стійкість, виявлені під час проходження військової служби, та які за підсумками навчального року оцінені на «відмінно».

Відзнакою – медаль «За поранення» – нагороджуються військовослужбовці та працівники Збройних Сил України, а також особи, звільнені в запас або у відставку із військової служби зі Збройних Сил України, за особисту мужність і геройзм, самовіддані дії у захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, зразкове виконання військового (службового) обов'язку в умовах, пов'язаних із ризиком для життя, які отримали легке або важке поранення.

Залужний: Острів Зміїний звільнено від окупантів

В ОПЕРАЦІЇ ВЗЯЛА УЧАСТЬ БРИГАДА БОГУНА

Не витримавши вогню наших артилерійських, ракетних та авіаційних одиниць, окупанти залишили остров Зміїний. Про це у четвер, 30 червня, повідомив Головнокомандувач Збройних Сил України, генерал Валерій Залужний.

Ворогу були завдані непоправні втрати в живій силі та техніці. Таким чином, окупанти, за їхнім власним висловом, «здійснили жест доброї волі», звільнившись територію Одеської області. В ході цієї операції ворог здійснив «негативну селекцію» десятків окупантів та власної техніки. Воїни нашої бригади разом з побратимами з інших підрозділів ЗСУ, за допомогою знаменитої на весь світ «Богдані» виконали наказ Головнокомандувача ЗС України. Велика подяка розробникам унікальної української зброї та нашим західним союзникам, які зробили нашу перемогу можливою.

«Дякую захисникам Одещини, які

вжили максимальних заходів для звільнення стратегічно важливої ділянки нашої території. Низький укін конструкторам та виробникам української самохідної гаубиці «Богдана», яка відіграла важливу роль у звільненні острова. Окрема подяка іноземним партнерам за надані засоби ураження.

Дякую всім, хто допомагає боронити кожний метр української землі і вірить у Збройні Сили України.

«Разом до Перемоги!», написав генерал Залужний на офіційній сторінці у Facebook.

Україна стала кандидатом на членство у ЄС

ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ ДЛЯ НАС І КОЛИ МИ СТАНЕМО ЧЛЕНОМ ЄВРОСПІЛЬНОТИ?

Лідери країн Європейського союзу на саміті в Брюсселі підтримали надання статусу кандидата в ЄС для України і Молдови. Це питання було одним із головних питань порядку денного засідання Європейської ради. Пояснююмо, що це означає і скільки часу може піти на те, щоб Україна стала членом ЄС.

ЩО ОЗНАЧАЄ СТАТУС КРАЇНИ-КАНДИДАТА?

Фактично це спосіб для Європейського союзу сказати Україні, що її можна приєднатися до клубу та стати частиною європейської родини у майбутньому. Це можна розглядати як своєрідну «першу печатку схвалення» або «світло в кінці тунелю». І це також посилає певний сигнал решті країн, які сподіваються на вступ до ЄС, мовляв, двері до членства все ще відчинені.

ЯКИЙ НАСТУПНИЙ КРОК?

Коли Європейська комісія 17 червня рекомендувала надати Україні статус кандидата, вона також попросила виконати кілька умов, щоб рухатися далі. Серед них, наприклад, необхідність призначення нового керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та виконання чи не найскладніших завдань — «проштовхнуті» антиолігархічне законодавство та законодавство проти відмивання грошей. Чи впорається Україна із цими та іншими завданнями — Європейська комісія оцінить у грудні цього року. Але чиновники ЄС очікують, що країна, можливо, не зможе виконати все у найближчі шість місяців.

ТОЖ КОЛИ НАРЕШТІ МОЖУТЬ ПОЧАТИСЯ ПЕРЕГОВОРИ ПРО ВСТУП?

Після того, як комісія буде задоволена виконанням умов, вона рекомендуватиме провести переговори про вступ. Так само, як і з статусом кандидата, і з цим мають погодитися всі 27 країн-членів ЄС.

І ось тут починається складне завдання. Україна, як і всі інші кандидати, має прийняти всю збірку правил ЄС — тобто усі закони та стандарти, які в Брюсселі називають *acquis*.

Переговори згруповани у приблизно 33-35 підрозділів, які включають весь спектр тем від освіти та культури, оподаткування та сільського господарства до зовнішньої політики, науки та досліджень, а також внутрішніх справ. Ці підрозділи зазвичай поділяються на шість кластерів. І, знову ж таки, потрібна одностайність усіх членів клубу, щоб «відкрити» і врешті-решт «закрити» ці кластери. Після завершення переговорів договір про приєднання до ЄС має бути схвалений більшістю у Європейському парламенті та всіма країнами-членами ЄС. Тоді всі, включно з Україною, мають підписати цей протокол, перш ніж усі національні парламенти, враховуючи Верховну Раду України, ратифікують протокол.

І КОЛИ Ж ЦЕ СТАНЕТЬСЯ?

Ось це запитання на 10 мільйонів доларів! Якщо хтось скаже вам, що знає відповідь на це, той просто жартує! Чиновники ЄС намагаються позитивно зазначати, що Україна, завдяки своїй Угоді про асоціацію з ЄС, уже виконала 70 % згаданого *acquis*.

Один чиновник ЄС, який має великий досвід у цій сфері, вважає, що у випадку з Україною він очікує, що мова йде про двозначне число років, і що він сподівається, але не може гарантувати, що перша цифра цього числа буде 1.

Отже, було б неправильно дивитися на приклад таких країн, як Швеція та Фінляндія, у яких від моменту подачі заявки до членства в ЄС минуло близько трьох років. Україна не пройде цей шлях так швидко, оскільки вона більша, бідніша та, м'яко кажучи, має більше політичних проблем, порівняно з цими двома країнами. Але також було б несправедливо порівнювати Україну з Туреччиною. Але Туреччина за останнє десятиліття навряд чи просунулася хоча б на дюйм вперед.

ЯКІ ГОЛОВНІ ВИКЛИКИ?

Грубо кажучи, їх два. Перший — це сама Україна. Важко оцінити, наскільки вона здатна виконати політичні вимоги Брюсселю, коли йде війна. Що, як наступосії посилиться?

По-друге, є проблема із самим ЄС. Правда в тому, що Євросоюз не надто прагне збільшуватися і давно цього не робить. Останньою країною, яка стала членом, була Хорватія ще у 2013 році.

Отже, непросте становище країн-кандидатів у ЄС на Західних Балканах має слугувати для України певним застереженням. Чорногорія із населенням меншим, ніж у Львові, але з ВВП на душу населення приблизно в чотири рази більшим, ніж в Україні, стала кандидатом у 2010 році. Вже через два роки вона розпочала переговори про вступ. Через 10 років їй вдалося «відкрити» всі шість кластерів для вступу, але не «закрити» юдного.

Перед Україною стоїть завдання — не потрапити в ту саму пастку.

Рікард Юзвяк, Радіо Свобода

Резніков: Міноборони поставить ЗСУ більше «Байрактарів»

В АРМІЮ МАЮТЬ НАМІР ЗАКУПИТИ ДЕСЯТКИ НОВИХ ТУРЕЦЬКИХ БПЛА

Міністр оборони України Олексій Резніков анонсував, що Україна має намір закупити найближчим часом десятки нових надсучасних БПЛА «Bayraktar» турецького виробництва.

Міноборони має масштабні плани щодо придбання цих безпілотників. Тільки з початку широкомасштабної війни Міноборони поставило на озброєння Збройних Сил України до півсотні БПЛА. Про це Міністр оборони України Олексій Резніков повідомляє на своїй сторінці у Facebook.

«Плани України щодо придбання «Байрактарів» — масштабні. Тільки з 24 лютого Міноборони поставило на озброєння наших військових до півсотні «літаків». Ще кілька — вже законтрактовані та оплачені МОУ і Україна очікує вже у липні», — написав він.

Міністерство оборони України також отримало новий запит від командування Збройних Сил України, тому на найближчу перспективу майже всі потужності заводу Baykar Makina будуть зосереджені на забезпеченні потреб ЗСУ — ще десятки безпілотників.

Олексій Резніков також зазначив, що перші «Байрактарі» Україна отримала ще у липні 2021 року завдяки потужній співпраці Президентів України Володимира Зеленського та Туреччини Реджепа Тайпа Ердогана.

«Наразі триває комунікація між обо-

ронними відомствами України і Туреччини і ми продовжуємо роботу над реалізацією проекту з будівництва заводу. Це плани середньострокової перспективи і вони будуть реалізовані», — зазначив Міністр оборони України.

Також Олексій Резніков подякував Міністру оборони Туреччини Генералу Хулусі Акару за позицію і підтримку.

Раніше у Польщі оголосили, що зібрали перший мільйон злотих на закупівлю бойового безпілотників Bayraktar TB2 для потреб ЗСУ.

«До нас приєдналися понад 10 тисяч людей. Інформацію про акцію поширили 25 тисяч разів. Хто ще хоче інвестувати у поразку Путіна?» — написав ініціатор збору польський журналіст Славомір Секаковський.

Нині лічильник на офіційному сайті акції наразі показує близько 1 116 000 злотих. Необхідні 22,5 млн злотих планують зібрати за 30 днів.

Акцію анонсували 28 червня, надихнувшись успішним збором у Литві та Україні.

Росію оголошено ворогом НАТО №1

УКРАЇНА ОТРИМАЄ НОВІ ОЗБРОЄННЯ ЗА ПІДСУМКАМИ САМІТУ У МАДРИДІ

29 червня на саміті НАТО в Мадриді було ухвалено одразу кілька історичних рішень.

Лідери 30 країн Альянсу відкрили дорогою членству Швеції та Фінляндії, а ще вперше з 2010 року затвердили нову стратегічну концепцію НАТО, в якій Росію названо «найбільш серйозною і прямою загрозою безпеці союзників, а також миру та стабільності в євроатлантичному регіоні». У попередній стратегічній концепції Альянсу, затвердженої 12 років тому, союзники назвали Росію стратегічним партнером, а Китай не був згаданий. Тепер же в НАТО вважають політику КНР викликом «інтересам, безпеці та цінностям» західних союзників. Крім того, в мадридському саміті НАТО вперше взяли участь лідери Австралії, Японії, Нової Зеландії та Південної Кореї, які не входять до Альянсу, що знаменує собою ще більшу єдність розвинених країн Західу на тлі вторгнення РФ в Україну.

На саміті НАТО, де в якості спеціального гостя виступив президент України, Верховний Головнокомандувач Володимир Зеленський, також було оголошено про низку знакових рішень:

- розгорнути додаткові системи ППО у Німеччині та Італії;

- Сили швидкого реагування НАТО планують збільшити із 40 тис. до 300 тис. військових;

- НАТО посилить свій східний фланг: вісім бойових підрозділів НАТО, дислокованих від Естонії до Болгарії, як очікується, буде збільшено до рівня бригад чи сельності від 3000 до 5000 осіб;

- лідери НАТО погодили новий пакет допомоги Україні.

Однак найомітнішим стратегічним рішенням стала втірання НАТО статусу партнера НАТО та визнання її головною загрозою для Північноатлантичного альянсу. Оцінки такого кроку та інших важливих підсумків саміту НАТО рясніють в нових матеріалах світових ЗМІ.

Американське видання Politico зазначило, що «неприховане позначення Росії як явної та реальної загрози» стало «формальним вердиктом» варварському вторгненню Путіна в Україну, «яке призвело до повномасштабної війни в Європі вперше в 21 столітті». Лідери 30 країн Альянсу «не поскупилися на слова про небезпеку, яку вони вочають у путінській військовій агресії», пише видання. У новій стратегії НАТО є згадка про те, що РФ «прагне встановити сфери впливу та прямого контролю за допомогою примусу, підривної діяльності, агресії та анексії».

Йдеться також про використання Москвою як традиційної, так і цифрової агресії, документ попереджає про «модернізацію» ядерних сил країни і критикує РФ за ядерні погрози світу — з нехтуванням «заснованого на правилах міжнародного порядку». «Вона [Росія] прагне дестабілізувати країни на сході та півдні» від НАТО, — йдеться у концепції. — На Крайній Півночі її здатність перешкодити зміцненню [сил] союзників та свободі судноплавства через Північну Атлантику є стратегічним викликом для Альянсу».

За матеріалами nv.ua

Шеврон - символ гідних і сміливих

Відповідно до розпорядження командира Першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна Олега Умінського було розроблене та з 1 липня 2022 року впроваджене "Положення про шеврон 1-ї окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна "Символ Братства Богуна".

"Символ Братства Богуна" є Основним шевроном 1-ої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна, який духовно закріплює мету кожного воїна-патріота стати гідним послідовником славних традицій козаків-характерників, воїнів світла, носіїв давнього православного світогляду, вірних захисників українського народу та дозволяє воїну носити високе звання – бо́гунець (богунівець). Всі богунці Братс-

тва Богуна рівні між собою і шанують один одного як брати.

"Символ Братства Богуна" отримає право носити лише той воїн, з 1-ої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна, хто буде постійно дотримуватись 12-ти високих духовних та суспільних принципів.

Кожен воїн з 1-ої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна, який хоче бути у воїнському товаристві Братства Богуна, зобов'язується постійно виконувати ці 12 принципів про що приносить ОБІТНИЦЮ перед товариством:

ПЕРЕД БОГОМ І ТОВАРИСТВОМ
ОБІЦЯЮ НЕПОХИТНО
ДОТРИМУВАТИСЬ ПРИНЦИПІВ
БРАТСТВА БОГУНА І БУТИ
ВІРНИМ ТОВАРИШЕМ.

ПРИНЦИПИ БРАТСТВА БОГУНА

1. Шанувати світле ім'я Івана Богуна;
2. Шанувати світоглядні та державницькі позиції Івана Богуна;
3. Мати взірцем особистого вдосконалення військовий талант Івана Богуна;
4. Наслідувати головну ціль Івана Богуна – зростання міці Української держави;
5. Плекати бойове братерство та дух справжнього воїнського товариства;
6. Бути чесним, відвертим, щирим, правдивим, відкидаючи брехню та лукавство;
7. Берегти власну світлу душу, не допускати в собі того, що вбиває людське і правдиве;
8. Не перекладати свої провини на інших, чесно відповідати за свої помилки;
9. Бороти у собі страх, рознач, панику, уникати ганьби за власну миттєву слабкість;
10. Допомагати побратимам у важку хвилину, цінувати їх світле життя;
11. Дотримуватись правила – причини негараздів спочатку шукай у собі;
12. Бути вольовим у виправленні власних помилок, рости як світла людина.

"Символу Братства Богуна", як Основного шеврону, може бути позбавлений той воїн, який порушує принципи Братства Богуна, не реагує на зауваження товаришів та командирів, ігнорує чесноти українського воїнства, світлі заповіти воїнів-характерників.

Відновлення права носіння Основного шеврону "Символ Братства Богуна" відбувається у виняткових випадках та лише один раз після усунення порушень, що привели до позбавлення такого права.

РОЗВАЖАЛЬНІ МЕМИ

